Rijkswaterstaat
Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat

RWS INFORMATIE

Beschikking

RWSZ2026-00013757 Omgevingsvergunning voor het lozen van ontwikkelwater van de realisatie van WKO-bronnen aan de Grasweg te Amsterdam

Datum	8 oktober 2026
Nummer	RWS-2026/24465
Status	Definitief

Aanvrager:
Palumbus Properties 1 B.V.
Postbus 75427
1070 AK AMSTERDAM

Inhoud

1 Aanhef 3

2 Besluit 4

3 Voorschriften 5
3.1 Voorschriften voor de lozingsactiviteit 5
3.2 Voorschriften van algemene aard ..... Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.

4 Aanvraag 7
4.1 Algemeen 7
4.1.1 Aanleiding 7
4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd 7
4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden 7
4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen 7

5 Procedure 9

6 Motivering 10
6.1 Toetsingskader voor lozingsactiviteiten 10
6.2 Landelijk beleid voor het lozen van stoffen 10
6.3 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem 14
6.4 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem 15

7 Conclusie 16

8 Ondertekening 17

9 Mededelingen 18

1 Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 18 augustus 2026 een aanvraag ontvangen van Palumbus Properties 1 B.V. om een vergunning als bedoeld in artikel 5.1 van de Omgevingswet voor een activiteit in de rijkswateren.

De aanvraag is namens de aanvrager ingediend door IF Technology B.V.

De aanvraag heeft betrekking op het lozen van ontwikkelwater afkomstig van de aanleg van een open bodemenergiesysteem, zoals gedefinieerd in artikel 3.18 van het Besluit activiteiten leefomgeving.

Op grond van artikel 4.4 lid 2 Omgevingsbesluit is de Minister van Infrastructuur en Waterstaat bevoegd op deze aanvraag te beslissen.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2026-00013757, met kenmerk RWS-2026/21116.

Voor het in behandeling nemen van deze aanvraag zijn leges verschuldigd. De verschuldigde leges zijn ontvangen.

2 Besluit

Gelet op de bepalingen van de Omgevingswet (Ow), het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal), het Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl), de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

I De gevraagde vergunning aan Palumbus Properties 1 B.V. te Amsterdam te verlenen voor:

Het lozen van ontwikkelingswater afkomstig van een WKO-systeem in het IJ, ter hoogte van Grasweg 49 te Amsterdam, als bedoeld in artikel 3.19, tweede lid, van het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal).

De vergunning te verlenen voor de periode tot en met 1 oktober 2027.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3 Voorschriften

3.1 Voorschriften voor de lozingsactiviteit

Voorschrift 1
Te lozen waterstromen

1. Het in het IJ te brengen water mag uitsluitend bestaan uit ontwikkelwater afkomstig van de aanleg van het open bodemenergiesysteem.
2. De locatie van het lozingspunt is aangegeven in bijlage 3 van deze vergunning.

Voorschrift 2
Hoeveelheden

1. Het debiet van het te lozen ontwikkelwater als bedoeld in voorschrift 1 mag niet meer bedragen dan 250 m^3/uur per bron.
2. Het totale lozingsvolume van het ontwikkelwater als bedoeld in voorschrift 1 mag niet groter zijn dan 20.000 m^3.

Voorschrift 3
Lozingseisen

1. De in voorschrift 1 omschreven te lozen waterstroom mag alleen in het oppervlaktewaterlichaam worden gebracht als de hiernavolgende emissiegrenswaarden niet worden overschreden.

Parameter	Steek-monster (mg/l)[1]
Onopgeloste stoffen	50
Ammonium	12
Chloride	9.500

1) De in de tabel opgenomen lozingseisen zijn theoretische lozingseisen.

2. De waarde van de in lid 1 genoemde parameter moet worden bepaald volgens de in bijlage 2 genoemde analysevoorschriften.

Voorschrift 4
Start- en eindmelding

1. De datum en tijdstip van aanvang van de in voorschrift 1 omschreven lozing, moeten minimaal vijf werkdagen voor aanvang, schriftelijk aan de waterbeheerder (p.a. de afdeling Handhaving: handhaving-wnn@rws.nl) worden gemeld.
2. De datum en tijdstip van beëindiging van de in voorschrift 1 en 3 omschreven lozingen, moeten maximaal twee dagen na beëindiging, schriftelijk aan de waterbeheerder (p.a. de afdeling Handhaving: handhaving-wnn@rws.nl) worden gemeld.

Voorschrift 5

Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolen, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning inwerking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

Voorschrift 6

Meten en registeren

1. De in het oppervlaktewaterlichaam te brengen waterstroom moet te allen tijde op een veilige en doelmatige manier kunnen worden bemonsterd op de plaats waar daadwerkelijk de lozing plaatsvindt.
2. Het in voorschrift 2 genoemde debiet en de hoeveelheid moeten worden gemeten en geregistreerd met een debietmeter.
3. Op verzoek van de waterbeheerder moet inzage worden gegeven in de conform lid 2 geregistreerde meetgegevens.

Voorschrift 7

Maatregelen bij een ongewoon voorval

1. Indien zich tijdens de vergunde activiteit een ongewoon voorval voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan worden onmiddellijk de maatregelen getroffen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.
2. Indien zich een voorval als hiervoor bedoeld, voordoet of heeft voorgedaan, wordt dat voorval zo spoedig mogelijk gemeld aan de waterbeheerder.
3. Aan de waterbeheerder worden, zodra zij bekend zijn, de gegevens verstrekt met betrekking tot:
   a de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan;
   b de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen;
   c andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen;
   d de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken;
   e de maatregelen die worden overwogen om te voorkomen dat een zodanig voorval zich nogmaals kan voordoen.

4 Aanvraag

4.1 Algemeen

4.1.1 Aanleiding

De klimatisering van het gebouw aan de Grasweg 49 zal verzorgd worden middels een open bodemenergiesysteem. Hiermee kan koude en warmte worden onttrokken aan de bodem en worden aangewend om het gebouw mee te koelen dan wel te verwarmen. De projectlocatie is gelegen aan de kade van het IJ aan de Grasweg 49. Tijdens het ontwikkelen van de twee grondwaterbronnen komen grondwaterstromen vrij die worden geloosd op oppervlaktewater. Het water afkomstig van de aanleg wordt via het gemeentelijk riool geloosd en het water afkomstig van periodiek onderhoud wordt teruggebracht in de bodem. Om die reden zijn deze lozingen niet betrokken bij de voorliggende vergunning.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

Het lozen op een oppervlaktewater van ontwikkelwater afkomstig van een bodemenergiesysteem is een vergunningsplichtige lozingsactiviteit zoals bedoeld in artikel 3.19 tweede lid van het Besluit activiteiten leefomgeving.

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

Kaderrichtlijn Water

De activiteit vindt plaats in het IJ te Amsterdam en ligt in het KRW-oppervlaktewaterwaterlichaam Noordzeekanaal. Dit KRW-oppervlaktewaterlichaam behoort tot de categorie overgangswateren en wordt aangemerkt als een kunstmatig KRW-oppervlaktewaterwaterlichaam.

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

Het lozen tijdens realisatie kan globaal worden opgedeeld in vier verschillende fasen. Elk van deze fasen vraagt een andere handeling. Dat betekent dat de hoeveelheid vrijkomend grondwater per fase verschilt. Hieronder wordt elke fase apart toegelicht:

- Initieel schoonpompen
    - Hierbij wordt water met een gering debiet (op 25% van ontwerpdebiet, stapsgewijs oplopend tot ontwerpdebiet) opgepompt en geloosd.
- Jutteren
    - Hier wordt een druk van 1,5 bar op de bron gezet en weer losgelaten. Dit wordt een aantal maal achter elkaar gedaan en vervolgens wordt het water opgepompt (op 25% van ontwerpdebiet) en geloosd. Dit proces wordt een aantal malen herhaald.
- Sectiegewijs ontwikkelen
    - Hierbij wordt water per meter in de omstorting rondgepompt (of sectiegewijs gejutterd), waarbij met tussenpozen het water wordt geloosd (op 25% van ontwerpdebiet).
- Intermitterend pompen
    - Bij deze actie wordt een onderwaterpomp in de bron herhaaldelijk aan- (op 130% van ontwerpdebiet) en uitgezet. Dit proces zal ongeveer 1 tot 3 dagen duren. Bij deze actie komt de grootste hoeveelheid water vrij dat geloosd dient te worden.

Het te lozen grondwater dat vrijkomt bij het ontwikkelen betreft zout grondwater en is vrij van verontreinigingen.

5 Procedure

De voorbereiding van de vergunning op grond van de Omgevingswet heeft volgens het gestelde in titel 4.1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) plaatsgevonden.

6 Motivering

6.1 Toetsingskader voor lozingsactiviteiten

De Omgevingswet omschrijft in artikel 5.18 in samenhang met artikel 5.24 het oogmerk voor de beslissing op de aanvraag. Voor lozingsactiviteiten op een Rijkswaterlichaam zijn die regels in het kader van duurzaam waterbeheer gesteld met het oog op:

a. het voorkomen en waar nodig beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste;
b. het beschermen en verbeteren van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen;
c. het vervullen van maatschappelijke functies door watersystemen;
d. het beschermen van de doelmatige werking van een zuivering technisch werk.

Deze oogmerken vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader voor de vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd als een oogmerk van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzet en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer, door het verbinden van voorschriften of beperkingen, voldoende te beschermen.

Artikel 4.23 van de Ow voegt daar met betrekking tot lozingsactiviteiten en wateronttrekkingsactiviteiten in een oppervlaktewaterlichaam aan toe dat de regels er in ieder geval toe strekken dat:

a. alle passende preventieve maatregelen tegen verontreiniging worden getroffen;
b. de beste beschikbare technieken (BBT) worden toegepast;
c. geen significante verontreiniging wordt veroorzaakt.

De oogmerken zijn verder geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Omgevingswet en in aanvullende regelgeving, maar ook in programma’s en beleidsregels. Zo zijn vastgestelde normen en beleid richtinggevend bij het toetsen of een aanvraag verenigbaar is met de oogmerken van het waterbeheer.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag is volgens het toetsingskader gekeken naar de effecten van het initiatief op de onder b), c), e), f) en g) genoemde oogmerken, om zo tot een besluit te komen. Op de oogmerken aangegeven onder a) en d) is niet getoetst. Dit omdat bij voorbaat gesteld kan worden dat er met betrekking tot waterkwantiteitsaspecten geen effect op zal treden en omdat er geen sprake is van een zuiveringstechnisch werk waarvan de doelmatige werking verstoord kan worden.

6.2 Landelijk beleid voor het lozen van stoffen

Het Nationaal Waterprogramma (NWP) houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door toepassing van de BBT en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen treffen met het oog op het bereiken van de

gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid ‘vermindering van de verontreiniging’ houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt vooromen en beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofspecifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste ‘de beste beschikbare technieken’ toepast, zoals vastgelegd in de Omgevingswet. In de bijlage bij artikel 1.1 van de Omgevingswet is de volgende definitie voor de ‘beste beschikbare technieken’ gegeven: “het meest doeltreffende en geavanceerde ontwikkelingsstadium van de activiteiten en exploitatiemethoden waarbij de praktische bruikbaarheid van speciale technieken om het uitgangspunt voor de emissiegrenswaarden en andere vergunningsvoorwaarden te vormen is aangetoond, met als doel emissies en gevolgen voor het milieu in zijn geheel te voorkomen of, wanneer dit niet mogelijk is, te beperken, waarbij wordt verstaan onder:

a. technieken: zowel de toegepaste technieken als de wijze waarop de installatie wordt ontworpen, gebouwd, onderhouden, geëxploiteerd en ontmanteld;
b. beschikbare: op zodanige schaal ontwikkeld dat de betrokken technieken, kosten en baten in aanmerking genomen, economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, onafhankelijk van de vraag of die technieken wel of niet binnen Nederland worden toegepast of geproduceerd, mits zij voor de exploitant op redelijke voorwaarden toegankelijk zijn, en;
c. beste: het meest doeltreffend voor het bereiken van een hoog algemeen niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel.”.

In bijlage XVIII, onder A van het Bkl zijn de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten) aangewezen. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening. De gebruikte technieken zijn getoetst aan de uitgangspunten van deze documenten.

Het tweede beginsel ‘met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen treffen’ houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen.
Dit tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritaire stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij het Bkl.

De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een (specifieke) restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van de BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof op de rand van de mengzone, het betreffende waterlichaam en het benedenstroomse oppervlaktewater.

In het Bkl is de verhouding tussen vergunningen voor lozingsactiviteiten en de waterprogramma's nader uitgewerkt. Het Bkl stelt dat met het NWP rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. Verder verwijst het Bkl voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van omgevingswaarden voor de waterkwaliteit (zie bijlage III bij de artikelen 2.10, eerste en derde lid, 4.13, tweede lid, en 4.15, derde lid, van het Bkl). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de omgevingswaarden de waterprogramma's aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hieraan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets. Indien toepassing van BBT en eventuele verdergaande maatregelen niet leiden tot het voldoen aan de criteria uit de Immissietoets, volgt een analyse van de voorziene maatregelen in combinatie met de verwachte trends in ontwikkeling van de milieukwaliteit voor dat waterlichaam en benedenstrooms gelegen waterlichamen. Op basis daarvan kan eventueel een tijdelijke verslechtering van de situatie worden toegestaan.

6.2.1 Beleid ten aanzien van lozingen bij de aanleg en het periodiek onderhoud van bodemenergiesystemen

De in de Handreiking Lozingen bij aanleg en onderhoud van bodemenergiesystemen (2013) opgenomen voorkeursvolgorde voor lozingsroutes wordt nog steeds gehanteerd. Het actuele juridische kader is echter opgenomen in de Omgevingswet en het Bal. De hoofdlijnen hiervan worden hieronder weergegeven.
Bodemenergie is het gebruik van warmte of koude in de ondiepe ondergrond. Aardwarmte wordt gewonnen uit de diepe ondergrond. Dit zijn duurzame vormen van energie die bijdragen aan besparing van fossiele brandstoffen en de uitstoot van koolstofdioxide. Door gebruik te maken van deze bronnen van energie kunnen onder meer gebouwen, woningen, kassen en fabrieken worden verwarmd en gekoeld.

Er zijn twee soorten bodemenergiesystemen: open en gesloten systemen. Bij zowel de aanleg als het onderhoud van bodemenergiesystemen komt afvalwater vrij.

Twee typen afvalwater kunnen onderscheiden worden:
a. afvalwater dat vrijkomt bij het boren van de gaten in de bodem bij de aanleg van bodemenergiesystemen (zowel open als gesloten systemen);
b. afvalwater dat vrijkomt bij het ontwikkelen en het beheer van open bodemenergiesystemen.

In eerste instantie wordt zoveel mogelijk voorkomen dat afvalwater ontstaat.
Door de specifieke kenmerken van de vrijkomende afvalwaterstromen geldt er een voorkeursvolgorde voor de lozingsroute. Deze worden vermeld in de Handreiking lozingen bij aanleg en onderhoud van bodemenergiesystemen van februari 2013.

Voorkeursvolgorde lozingen bij de aanleg van bodemenergiesystemen
Dit grondwater kan bentoniet en polymeren bevatten. Het betreft een relatieve kleine hoeveelheid en is éénmalig.
De voorkeursvolgorde is:
1. vuilwaterriool;
2. op de bodem;
3. overige routes.

De afvalwaterstroom die vrijkomt bij de aanleg wordt in dit geval geloosd op het vuilwaterriool.

Voorkeursvolgorde lozingen bij het ontwikkelen en onderhoud van een open systeem.
Het gaat om lokaal grondwater en het betreft grote hoeveelheden.
De voorkeursvolgorde is:
1. in de bodem;
2. oppervlaktewater;
3. schoonwaterriool;
4. vuilwaterriool;
5. externe verwerker.

Het ontwikkelwater wordt bij deze aanvraag deels geloosd in de bodem en deels op het oppervlaktewater.

Het afvalwater bestaat uit grondwater. De kwaliteit van het grondwater is sterk locatiespecifiek en hangt mede af van de diepte van de geboorde bronnen.
Specifieke kwaliteitsparameters zijn:

- Chloridegehalte: circa twee derde van de projecten worden in brak en zoute aquifers gerealiseerd met gehaltes van 300 mg/l tot 10.000 mg Cl^-/l;
- Zuurstofgehalte: het vrijkomende water bevat in de meeste gevallen geen zuurstof;
- IJzergehalte: het vrijkomende water kan hogere ijzergehaltes bevatten (> 20 mg/l), vaak in gereduceerde vorm omdat het grondwater zuurstofloos is;
- In het vrijkomende water zijn (met wisselende concentratie) bodemdeeltjes aanwezig (onopgeloste stoffen);
- Bij aanvang van de lozingen kunnen in het vrijkomende water beperkte hoeveelheden boorspoeladditieven aanwezig zijn, vooral in de realisatiefase. Dit betreft: bentoniet, polymeren (cellulosederivaten).

Als het ijzerhoudende afvalwater met zuurstof uit de atmosfeer in aanraking komt, wordt het ijzer geoxideerd en niet meer oplosbaar in water. Bij het lozen kleurt het oppervlaktewater bruin. Dit heeft nauwelijks nadelige gevolgen voor de waterkwaliteit, behalve dat het de lichtinval in het oppervlaktewater beperkt, hetgeen de biotoop kan aantasten en er onaantrekkelijk uitziet.

Het chloridegehalte in het Noordzeekanaal kent een grote variatie. Door het indringen van zout via de Noordzeesluizen bevindt zich in het kanaal een zouttong op de bodem tot Amsterdam. Onder in de zouttong is het chloridegehalte meer dan 10.000 mg/l. In de bovenste waterlaag is het water brak. Het chloridegehalte neemt geleidelijk af van de Noordzeesluizen bij IJmuiden naar de Oranjesluizen bij Amsterdam.

Ten aanzien van lozingen van chloride houdend grondwater op het Noordzeekanaal is door Rijkswaterstaat West-Nederland Noord een aantal randvoorwaarden

opgesteld. Waaraan het hiervoor genoemd beleid t.a.v. vermindering van de verontreiniging en de stand-stil beginsel ten grondslag ligt. Deze randvoorwaarden zijn vooralsnog:

- Maximaal chloridegehalte van 10.000 mg per liter;
- Maximaal gehalte onopgeloste bestanddelen van 50 mg per liter;
- Maximaal gehalte ijzer van 5 mg per liter.

6.3 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem

De lozing is kortdurend en relatief klein van omvang. Van de onttrekkingslocatie is bekend dat hier van nature voorkomende stoffen, met name ijzer, ammonium en chloride, in verhoogde concentraties aanwezig zijn. Dit betekent dat het ontwikkelwater deze stoffen kan bevatten, wat invloed kan hebben op de waterkwaliteit van het ontvangende waterlichaam. Om het aantal onopgeloste bestanddelen te beperken, wordt het ontwikkelwater vóór de lozing tijdelijk in een bezinkbak opgevangen, waarbij zwaardere deeltjes naar de bodem zakken en niet met het geloosde water meegevoerd worden.

Deze werkwijze wordt beschouwd als het toepassen van de beste beschikbare technieken (BBT) om de impact van de lozing te minimaliseren. Door deze maatregelen worden geen significante kwalitatieve effecten op het ontvangende waterlichaam verwacht.

Immissietoets
Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2019. Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. Voor de stoffen ammonium en chloride is een immissietoets uitgevoerd. Hieruit blijkt dat de lozingen voldoen aan de immissietoets. Op basis van de immisietoets wordt daarom niet verwacht dat de lozingen leiden tot onaanvaardbare nadelige effecten op het ontvangende oppervlaktewater. Om te borgen dat er geen achteruitgang plaatsvindt in de waterkwaliteit zal ik de aangevraagde lozingseisen opleggen van 12 mg/l ammonium en 9500 mg/l chloride.

De lozingseis voor onopgeloste stoffen is een theoretische lozingseis. Aangezien in het ontwikkelwater verhoogde concentraties van nature voorkomende stoffen zoals ijzer en chloride aanwezig kunnen zijn, wordt het water vóór de lozing behandeld zoals is beschreven hierboven. Dit draagt bij aan het voldoen aan de lozingseisen en het voorkomen van negatieve effecten op de waterkwaliteit.

Rijkswaterstaat werkt zoveel mogelijk met doelvoorschriften. Voor deze lozing is dat vertaald naar een lozingseis voor onopgeloste stoffen van 50 mg/l. Dit is bedoeld als toetsingsparameter voor de goede werking van de bezinkvoorziening. Deze eis is samen met de lozingseisen voor ammonium en chloride opgenomen in voorschrift 1.3. Het is de verantwoordelijkheid van de vergunninghouder om te voldoen aan deze doelvoorschriften. Dit kan betekenen dat er aanvullende zuivering technische voorzieningen moeten worden getroffen.

6.4 Overwegingen t.a.v. de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van het watersysteem

Het Nationaal Water Programma 2022 - 2027 kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. De functies zijn nader uitgewerkt in stroomgebiedbeheerplannen (sgbp's). Voor het Noordzeekanaal gelden de volgende functies:

- Koelwater- en proceswater;
- Energieproductie;
- Scheepvaart en transport;
- Watersport en oeverrecreatie;
- Beroeps- en sportvisserij;
- Oppervlaktedelfstoffen;
- Archeologie, cultuurhistorie en landschap;
- Natuur en ecologie en vismigratie;
- Havengebied;

Het uitgangspunt van de Sgbp's is dat in beginsel aan de eisen van de gebruiksfuncties wordt voldaan wanneer de basisfuncties veiligheid, voldoende water plus schoon en gezond water op orde zijn. Zoals aangegeven in hoofdstuk 6 heeft lozingsactiviteit geen onaanvaardbare gevolgen voor de chemische en ecologische waterkwaliteit.

De aan het Noordzeekanaal toegekende functies stellen geen aanvullende kwaliteitseisen. Bij de toetsing van de vergunningsaanvraag is beoordeeld of de aangevraagde handelingen de vervulling van de aan het Noordzeekanaal toegekende functies nadelig beïnvloeden. In het onderhavige geval is hier geen sprake van.

7 Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8 Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
Namens deze,
Afdelingshoofd Vergunningverlening Rijkswaterstaat West-Nederland Noord,

9 Mededelingen

Voor meer informatie over dit besluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het besluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het besluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het besluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het besluit of de procedure kunt u contact opnemen.

Bent u het niet eens met dit besluit?
Dan kunt u op grond van de Algemene wet bestuursrecht bezwaar maken. U moet hiervoor wel belanghebbende bij het besluit zijn.

De volgende vragen en aandachtspunten kunnen u helpen bij het maken van bezwaar:

- Wat zijn de redenen dat u het met het besluit niet eens bent?
- Welk doel wilt u met uw bezwaar tegen het besluit bereiken? Wat verwacht u van Rijkswaterstaat?
- Is het u voldoende duidelijk wat een bezwaarprocedure inhoudt en weet u of u met een bezwaar uw doel kunt bereiken? Kunt u uw doel op een andere, wellicht eenvoudigere wijze bereiken?

Wanneer u vragen heeft of wanneer u zich afvraagt of het indienen van een bezwaarschrift voor u de geschikte aanpak is, kunt u ook hiervoor contact opnemen met de bij het besluit vermelde contactpersoon. De contactpersoon kan met u overleggen over de te volgen procedure en u informeren over andere mogelijkheden die Rijkswaterstaat u eventueel biedt om tot een oplossing te komen.

Hoe maakt u bezwaar?
Om bezwaar te maken moet u, binnen zes weken na de dag waarop dit besluit is bekendgemaakt, een bezwaarschrift indienen. U kunt uw bezwaarschrift sturen naar de Minister/de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, ter attentie van Rijkswaterstaat Dienst West-Nederland Noord, afdeling Werkenpakket, postbus 2232, 3500 GE UTRECHT.

In het bezwaarschrift moet in ieder geval het volgende staan:

- uw naam en adres, en liefst ook uw telefoonnummer;
- een duidelijke omschrijving van het besluit waartegen u bezwaar maakt (bijvoorbeeld door de datum en het kenmerk van het besluit te vermelden of door een kopie mee te sturen);
- de reden waarom u bezwaar maakt;
- de datum en uw handtekening.

Het indienen van een bezwaarschrift heeft geen schorsende werking. Dat betekent dat het besluit blijft gelden in de tijd dat uw bezwaarschrift in behandeling is. Als u dit niet wilt, bijvoorbeeld omdat het besluit onherstelbare gevolgen heeft voor u, dan kunt u een verzoek om voorlopige voorziening indienen. Dit doet u door de Voorzieningenrechter van de rechtbank in het gebied waar u woont te vragen een voorlopige voorziening te treffen. Indien u niet zelf, maar namens een bedrijf of organisatie een voorlopige voorziening aanvraagt kunt u een voorlopige voorziening aanvragen bij de rechtbank in het gebied waar het bedrijf of de organisatie is ingeschreven.
De rechtbank zal daarvoor griffierecht in rekening brengen.
Bij het verzoek dient voorts een afschrift van het bezwaarschrift te worden overgelegd. Zo mogelijk wordt tevens een afschrift van de beschikking waarop het geschil betrekking heeft overgelegd.

Indiening kan ook via de site https://www.rechtspraak.nl/organisatie-en-contact/rechtsgebieden/bestuursrecht. Daarvoor dient u wel te beschikken over een elektronische handtekening (DigiD). Kijk op genoemde site voor de precieze voorwaarden.

Bijlage 1 Begripsbepalingen

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1 ’Aanvraag’: De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag die op 18 augustus 2026 is binnengekomen bij Rijkswaterstaat en geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2026-00013757, met kenmerk RWS-2026/21116.
2 ‘Afdeling handhaving’: de afdeling Handhaving van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht (calamiteitennummer: 06-46705860, e-mailadres: handhaving-wnn@rws.nl).
3 ‘Afvalwater’: water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen.
4 ‘Kaderrichtlijn Water (KRW)’: richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid.
5 ‘KRW-waterlichaam’: volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater.
6 ‘Lozingspunt’: een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht.
7 ‘Ongewoon voorval’: een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan.
8 ‘Oppervlaktewaterlichaam’: samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de OW, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna.
9 ‘Vergunninghouder’: diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht.
10 ‘Waterbeheerder’: de minister van Infrastructuur en Milieu, per adres de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat West-Nederland Noord, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht.

Bijlage 2 Analysevoorschriften

De waarden van de stoffen en/of parameters die in deze vergunning genoemd worden, moeten worden gemeten volgens de regels die staan in het document 'Methoden voor de analyse van afvalwater' van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI).

Het nemen van het monster moet gebeuren volgens de regels van NEN-6600-1:2019. Het bewaren van het monster moet gebeuren volgens de regels van NEN-EN-ISO 5667-3:2018. Het monster wordt niet gefilterd en de onopgeloste stoffen worden wel meegenomen in de analyse. Metaalelementen worden ontsloten volgens de regels van NEN-EN-ISO 15587-1:2002 en NEN 6961:2023.

Analyse
De volgende analysemethoden moeten worden toegepast bij de volgende parameters:

Stof/parameter:	NEN-norm
Onopgeloste stoffen	NEN-EN 872: 2005
Ammonium	NEN-EN-ISO 15923-1
Chloride	NEN-EN-ISO 15923-1

Voor het gebruik van een andere, gelijkwaardige, analysemethode dan in deze bijlage genoemd, is schriftelijke toestemming van de waterbeheerder nodig. Een verzoek om een andere analysemethode te gebruiken, moet minstens 8 weken vóór de geplande datum van gebruik worden ingeleverd bij de waterbeheerder.

Als de vergunninghouder een andere analysemethode wil gebruiken, moet deze methode geaccrediteerd zijn door de Raad van Accreditatie. Als dat niet het geval is, moet de vergunninghouder aantonen dat de resultaten van de nieuwe methode vergelijkbaar zijn met die van de voorgeschreven methode. Deze vergelijkbaarheid moet worden aangetoond volgens NEN 7778:2003.

De waarden resulterend uit de analyse van de hierboven genoemde parameters moeten worden afgerond conform blad 2.1 van NEN 1047:1967 nl.

Bijlage 3 Tekeningen

Locatie van het lozingspunt.

